

« СЛІДАМИ МАЛОЇ СВЯТОЇ »

Cliché OCL Lisieux

« SLIDAMY MALOI SVIATOI »

« SUR LES TRACES DE LA PETITE SAINTE »
TRIMESTRIEL

ANNEE XXXIX. OCT.-NOV.-DEC. 1986. № 4 (180)

РІК XXXIX. ЖОВТЕНЬ-ЛИСТОПАД-ГРУДЕНЬ 1986. Ч.4 (180)

«СЦІДАМИ МАЛОЇ СВЯТОЇ»

Т Р И М І С Я Ч Н И К

2, rue des Crignoos, 80000 AMIENS

Передплата:

Річно: 20.00 фр.
Посидовке число: 5.00 фр.
Закордоном: 24.00 фр.

Посилати на чекове конто:

Paris C.C.P. 2225 - 19 Z
Mr. PROKOPIW Julian
2, rue des Crignoos, 80000 AMIENS

З днем 1. січня 1986 р. річна передплата для Франції виносить **20 Франків.** Для закордону **24 Фран-**

нки. Поштові оплати та кошти друку підвищені і ми мусимо підвищити також висоту передплати!

«МИ ПРИЙШЛИ ТОБІ ПОМОГТИ!»

Кардинал Бароні оповідає, що одна особа, що за життя дуже помагала душам в чистилищі, у своїх послідніх годинах була в дуже великій тривозі. Злий дух піддавав їй страх щодо її вічного спасення і намагався допровадити її до розпуки.

Але ось що сталося:

У хвилині, коли здавалося, що переможе ворог нашого спасення, побачила вона, що відкрилося небо і до неї приходять тисяча оборонців, щоб боронити її перед дияволом.

Споможена й потішена тією несподіваною поміччю вмираюча питає:

«А хто ви є?»

А вони відповіли:

«Ми є ті душі, що ти своїми молитвами звільнила з чистилища! Ми прийшли тепер тобі на поміч і вкортці заведемо тебе до неба!»

На такі потішаючі слова вмираюча наповнилася миром і солодкою радістю. Потім віддала спокійно Богові свою душу. На її чолі малювалася по-

гідність, а в серці певно була радість, бо її оборонці обіцяли їй сповнили те, що будуть товаришити її душі аж до неба, де вона тепер радіє щастям та нагородою за співчуття зглядом померших.

Якщо ми хочемо мати оборонців та вірних приятелів в наших послідніх хвилинах, то стараймося вже тепер їх придбати.

Як?

В той спосіб, що будемо старанно поручати Богу в своїх молитвах тих всіх, що відходять зо світу в стані Божої ласки. Бо мало є таких, що не йдуть до чистилища...

А дуже є багато душ в чистилищі, що за них ніхто не молиться!

Постановім собі вже тепер молитися за душі в чистилищі, а особливо за ті, що найбільше опущені!

Вони за це будуть нам дуже вдячними і в хвилині нашої смерти прийдуть нам на поміч!

С.М.Т.

« СЛІДАМИ МАЛОЇ СВЯТОЇ »

ТРИМІСЯЧНИК

Рік XXXIX. На Чужині Ч. (4) 180

ЖОВТЕНЬ-ЛИСТОПАД-ГРУДЕНЬ 1986.

ЗА ПОМІЧЧЮ ДОБРОГО, СВЯТОГО ЙОСИФА...

За поміччю доброго, святого Йосифа, під опікою Непорочного Серця Пречистої Діви Марії, під охороною добрих Ангелів Хоронителів, за молитвами душ в чистилищі відбувалася наша проща до св. Терені в неділю дня 6 липня 1986 року.

Прощею проводив Всесвітліший Отець Мітрат Михайло Василік, Генеральний Вікарій Преосвященного Кир Михайла Гринчишина Апостольського Екзарха для Українців в Західній Європі, бо сам Владика був тоді в Америці.

Так, як щороку, приходили листи від читачів нашого журналіка з проханням, щоб в Лізіє помолитися за них, бо з таких, чи інших причин не зможуть прибути на прощу.

Хочу їх всіх запевнити, що їхні намірення були зложені у стіп св. Терені, а під час Молебня до Божої Матері (в неділю пополудні) за всіх ми спільно молилися. В той спосіб ми були злучені у Святому Дусі через молитву!

Між учасниками прощі були й прочани з Канади, Англії, Америки та з України.

Напевно свята Тереня були цим вдоволені! Зорганізовані прибули автокаром прочани : Парижа під проводом п. Антохова. Сам Отець Парох нашої Катедральної парохії св. Володимира о. Ярослав Салевич був на той день у Ліоні, заступаючи о. Мітрата Василика. Найчисленнішими були вірні з душпастирства о. Зенона Пилипяка (Кальвадос та Ер). Крім того були наші вірні з інших частин Франції.

До Лізіє я вибрався вже і суботу рано дня 5 липня. По дорозі відвідав місце спалення св. Іванни д'Арк в Руан. Свята Тереня дуже почитала святу Героїню. Є навіть знімки, де вона грає ролю св. Іванни д'Арк в маленькій театральній композиції для сестер кармеліток. Після спалення тіла вкинули попіл молоденько героїні до ріки Сени...

Це пригадує нам на мільйони мучеників Христової Церкви, що віддавали та віддають життя за Христа, за Церкву за Народ!

Між ними мільйони мучеників нашого українського народу!

Після прибуття до Лізіє пригадую кому слід про завтрішню прощу. Це конечним, хоч в цьому році, не зважаючи на це все, ми мали клопоти з приміщенням для прочан в Залі прочан.. Хай вони пробачать за те, що в останній хвилині довелось шукати місця в гостинних сестер обляток...

Тому, що Всесв. Отець Генеральний Вікарій мав прибути щойно о годині шостій вечором, маючи перед собою сімсот кілометрів дороги з далекого Ліону, я мав пополудні час відвідати місця, освячені приявністю Малої Святої.

Зробив я це з приємністю в імені всіх тих, що не будуть на нашій прощі в Лізіє і ще раз запевнюю, що там всюди Ви, Дорогі Читачі, були в моему серці в молитовній злучі!

На хвилинку заходжу до каплиці Кармелю, де у стіп чудотворної Божої Матері Усміху спочивають моці св. Терені. У крипті цієї каплиці є тлініні останки трьох сестер Святої: Павлини, Марії та Селіни. Четверта сестра, Леонія, була візиткою в недалекому місті Кан.

На подвір'ї каплиці Кармелю є Заля пам'яток по нашій Святій. Вона була захристиянкою, то подивляю її працю у приготовлюванні літургичного хліба та чаш. Свята Тереня так дуже цінила священство! Заявила, що приходить до Кармелю, щоб молитися за священників! Існує окремий Священничий Союз св. Терені. Кармелітки щодня моляться за священників.

А Ви, Дорогі Читачі! Чи молитесь за своїх священників? В наших часах їм потрібно ба-

гато Вашої молитви, щоб витривати на службі Христової Церкви для людських душ!

Чи пам'ятаєте про священників переслідуваної Церкви, а зокрема за священників переслідуваної Української Церкви? Свята Тереня пригадує Вам, що це почесний обов'язок молитися за священників.

Довідаюся, що наш довголітній фотограф вже пішов на пенсію. Але він живе в тому самому домі, де перед тим. З його наслідником обговорюю справу завтрішньої знимки, а його попередник дає відповідні вказівки. Щоб тільки погода дописала...

На другий день я переконався, що душі в чистилищі впросили нам погоду щойно під кінець святої Літургії! Ми могли зробити знимку та мали чудову погоду ціле пополудне в неділю 6 липня.

Спішу до дому св. Терені, «Вісон» (Гайок). Там вона провела своє дитинство після смерті матері, що оставила наймолодшу Тереню в четвертому році життя. Батько переїсся з п'ятьма дочками до Лізіє, де був вуйко дітей. Гарний приклад родинної любови та співпраці у виховуванні дітей!

На долині кімнатка, де тому сто років св. Тереня отримала «Різдвяну ласку» дня 25 грудня 1886 р. Силою Святого Духа вдача малої Терені сталася мужньою та непохитною! На першому поверсі кімната, де Божа Мати усміхом уздоровила смертельно хвору Тереню. Там молюся за нас всіх, щоб за заступництвом Божої Матері наша Україна діждалася усміху свободи! Відвідаю кімнатку, де виставлені забавки Терені. В городі окружена цві-

тами різьба, що представляє п'ятнадцятилітню Тереню, яка просить батька дозволу вступити до Кармелю.

Знаємо добре, що батько дав цей дозвіл і після різних старань, включно з проханням у стіп самого Папи, наша Тереня вступила до Кармелю! Бог шанує право родичів, але коли Бог кличе, то родичі не повинні противитися! Напевно ми мали б багато покликань, якщо б наші родичі цінили священні та монаші покликання!

Дай нам Боже багато правдивих, християнських батьків та матерей. Дасть Бог, що батьки св. Терені будуть проголошені Святими. Йдуть старання в цій справі!

Переходжу через міський парк, де Тереня бавилася й подивляю там множество червоних рибок у ставі. Глядять на ці рибки старші, а зокрема діти. Повно цвітів! Туди ходила Тереня на Службу Божу до катедрі. В катедрі, під час однієї Служби Божої, глядячи на образець Розп'ятого Спасителя, вона відчула Божий поклик спасати людські душі!

В каплиці Божої Матері вислужувала щодня Службу Божу і там на стіні вириті слова Святої, що сповнені любов'ю до Євхаристійного Ісуса, який день і ніч перебуває в кивоті.

Йду до монастиря сестер венедектинок, де тому сто років прийняли Тереню до «Дітей Марії». Там вона ходила до школи, там прийняла перше святе Причастя, там в імені дітей, в день першого святого Причастя відмовила посьвату Божій Матері і там прийняла тайну Миропомазання. Монастир знищили бомби під час боїв у червні 1944 р.

Тепер відбудовано і є кілька пам'яток по св. Терені, що їх знайшли між руїнами.

Сестер прошу про молитви за нашу прощу та за наші приготування до ювілею Тисячоліття Хрещення України. З великою увагою слухає мене сестра та записує наші великі історичні дати й обіцяє ревні молитви. Зо свого боку запевнюю її про наші молитви за їхню монашу громаду.

З такою самою метою відвідую Кармель та прошу молитов за нашу завтрішню прощу і за всю нашу страдальну Батьківщину. Вони це обіцяють. Вони за нас щодня моляться до св. Терені!

Годинник показує мені, що час йти на залізничну станцію, щоб стрінути Всесвітлішого Отця Генерального Вікарія. Добрий дощик зачинає свою роботу... Але треба й дощу, тому, вітаючи Всесвітлішого Отця Мітрата заявляю йому, що це символ обильних ласк за заступництвом св. Терені...

Він заявляє мені, що це вже п'ятнадцятий раз прибуває до Лізіє! Нема потреби показувати йому відпустові місця, тому вступаємо на хвилину до каплиці Кармелю, а потім йдемо до сестер обляток, де він замешкає на час прощі.

При вечері ми разом з бельгійськими прочанами. Є нагода поговорити про нашу Церкву та про Бельгію. Час минає швидко, треба йти на спочинок, бо завтра, це наша українська проща. Довідаюсь, що завтра будуть також прощати в базиліці Монс. Дюран, нашого приятеля і дійсно, в саму неділю мав я нагоду передати йому наш привіт. Від кількох років він вже на пенсії, а те-

пер буде настоятелем відпочинкового дому для священників біля міста Кан.

В неділю рано дня 6 липня спішу скоренько до каплиці Кармелю, де наш чемний захристиян вже приготував мені місце, щоб служити св. Літургію при престолі, що був головним престолом каплиці за часів св. Терені. Рівночасно залепнив мене, що завтра, в понеділок для Отця Генерального Вікарія і для мене зарезервовані престоли коло гробу св. Терені.

Після сніданку спішу до базиліки, бо там буду сповідати під час нашої св. Літургії. Молюся на гробі батька й мами св. Терені, що поховані за базилікою. Заношу молитви при нашому престолі України, що коло мощів правого рамени св. Терені. За всіх наших Читачів свічу свічку та прошу за всі їхні намірення!

Сходжу до крипти базиліки, де о годині одинадцятій буде наша свята Літургія. Прибувають наші прочани з Парижа, сідаю до сповідальниці. Святу Літургію служить Всесвітліший Отець Генеральний Вікарій разом з О. Зеноном Пилипяком, душпастирем Нормандії. Співають всі вірні під проводом пані Віри Дратвінської. Проповідує Отець Мітрат в душі наших приготувань до Ювілею Тисячоліття. Через тайну Хрещення ми посвячені Богові. Треба цю посвяту шанувати, треба нею жити і показувати її через любов до ближнього! Всіх вірних на прощі було понад сто. Але в нашій св. Літургії брало участь багато вірних з інших національностей і вони були захоплені нашим співом. Роз-

питували мене, коли я вийшов зі сповідальниці, що це за мова, який обряд тощо.

До св. Причастя приступило понад сімдесят осіб.

Під кінець св. Літургії перестав падати дощ і було можливим зробити спільну знімку, а опісля всі зійшли в долину міста Лізіє, до залі прочан.

Для тих, що не знайшли місця в Залі прочан, добрі сестри облятки дали нам залю... Ми були поділені, але вдоволені. Коли говорю про поділ, то маю на думці дві групи прочан: одна в Залі прочан, а друга в сестер обляток... Нам приобіццали, що в майбутньому ці труднощі не повторяться. Справа в тому, що через припізнення французької Служби Божої в горішній базиліці ми застали в Залі прочан групу португальців.

Та це були маленькі колочки до рож від св. Терені...

Пополудневий молебень до Божої Матері відслужено в каплиці сестер обляток. Служив о. Прокопів. Коротке слово після св. Євангелії про Божу Матір та св. Івана Предтечу. Наша проща була в наведіря Різдва св. Івана Хрестителя! Благословення пам'яток та цілування мощів св. Терені й поворот домів!

Наш новий фотограф не впорався на час зі знімками, то ті, що спішилися, поїхали домів, залишаючи йому адресу, щоб вислав поштою! Інші, таки дїждалися і були раді, що знімка гарно вдалася!

В понеділок дня 7 липня коло гробу св. Терені була наша св. Літургія. Престоли маленькі, тому служили ми окремю. Були вірні, що брали участь в цій нашій св. Літургії.

Час минає швидко... Обід і від'їзд Всесвітлішого Отця Генерального Вікарія. Відпровожую його до поїзду, бажаю щасливої дороги до Парижа та до далекого Ліону і ще раз дякую, що прибув на нашу прощу.

Щодо мене, то залишаю Лізіє о годині п'ятій з половиною пополудні, щоб вечором бути в місті Амен.

В майбутньому році наша проща буде в неділю дня 5 липня 1987 р.

Щира подяка ВСІМ, що були злучені з нами на молитві!

Подяка святому Йосифові, Матінці Божій, Ангелам Хоронителям, Душам в Чистилищі за поміч!

А святій Терені подяка за ВСІ рожі-ласки!

о. Ю. Прокопів

МОЛІМСЯ СЛОВАМИ СВЯТОГО ДУХА

Псалом п'ятдесят третій

Безумний каже в своїм серці:

«Немає Бога.»

Зіпсувалися, мерзоту коять, нема нікого, хто добро чинив би.

Бог з неба поглядає на синів людських, щоб подивитись, чи є розумний, що шукає Бога.

Усі загалом відвернулися, зледащили.

Нема нікого, хто добро чинив би, нема ані одного.

Невже не схаменуться усі ті лиходії, що поїдають мій народ, начебто хліб їли?

Вони не призивають Бога. Тим і настрашилися страхом, де страху не було.

Бо Бог розсипав кості тих, що облогою стали проти тебе.

Сором укрив їх, Бог бо їх відкинув.

Коли б то вже прийшло з Сіону Ізраїля спасіння!

Коли Бог поверне долю народу свого, зрадіє Яків, утішиться Ізраїль.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ЩЕ ТІЛЬКИ РІК...

Ще тільки рік нас ділить, Дорогі Читачі, під початку Ювілейного Року нашого Тисячоліття! Ювілейний Рік зачнеться в жовтні 1987 року.

Тому все наше релігійне життя мусить бути спрямоване на глибину! В біжучому році наші Владики пригадували нам про важливість наших зобов'язань з тайни Хрещення й Миропомазання!

Тому, що рік добігає кінця, не зашкодить поставити собі питання:

Чи наше релігійне життя оживилось внаслідок того, що

ми пригадали собі, що в тайні Хрещення ми відреклися сатани, обіцяли служити Христові? Через тайну Хрещення ми сталися дітьми Божими, а коли так, то ми всі брати й сестри між собою! В тайні Миропомазання ми отримали дари Святого Духа, щоб бути відважними Христовими учнями.

А в нашому обряді наша рідна мати посвятила нас в опіку Божої Матері, коли сорокового дня принесла нас до святині!

Чи в нашому релігійному житті видно ОБНОВУ?

Це провірмо кожний сам в своєму серці!

На ці останні три місяці року пригадуємо Вам, Дорогі Читачі, що жовтень присвячений святому Йосифові! Не забуваймо, що одна з наших дієцезій в Україні, дієцезія Перемиська, має покровителем святого Йосифа!

А наш журналик від самого початку віддався в опіку доброму святому Йосифові! І на цьому ми всі добре вийшли! Але святий Йосиф, це учитель духовного життя, приклад вірного сповнювання Божої волі! **ВСЕ і ВСЮДИ!**

З нагоди свята Покрови віддаймось в опіку Божої Матері та пригорнімся до Її Непорочного Серця! Добігає сімдесят років, коли у Фатімі Вона закликала світ, щоб повернутись до Бога та схватись в Її Непорочне Серце. У своїй гордості люди відкинули заклик Божої Матері і ми тепер опинилися над берегом пропасти!

Чимскоріше завертаймо з над пропасти, бо час короткий!

З дитячою простотою схваймось в материнське Серце Божої Матері та терпеливо ждідм подій, що надходять! Якщо будемо з Богом, то все буде нам на добро і на спасіння душі!

В такому дусі будемо разом з членами «Вервиці Дітей» готуватись до празника Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії. У це велике свято, тому СОРОК років, дня 22 грудня 1946 року покійний Архiepіскоп Кир Іван Бучко у храмі святого Володимира Великого в Парижі, зачинаючи свої архиерейські відвідини скитальців Західньої Європи, посвя-

тив цілу нашу Церкву й Україну Непорочному Серцю Пречистої Діви Марії.

Послужився до того молитвою папи Пія XII. «Царице святої Вервиці, Опіко християн, Пристановище людського роду, Переможнице у всіх Божих змаганнях».

Так, як зробив це в Люрді дня 2 серпня 1970 р. покійний Блаженніший Отець Йосиф!

Рік 1946 і дальші роки були тривожні для нашої скитальщини! Хто має добру пам'ять, то знає, що в 1947 р. Москва жадала ні більше, ні менше, але видачі скитальців...

Будьмо вдячними доброму Непорочному Серцю Марії за **ВСЕ**, що Вона вчинила! Вдячність, це добра річ. Може аж колись в небі дізнаємося про всю опіку Божої Матері над нашою скитальщиною та цілою Україною!

З наближенням кінця цього року скріпим наші молитви до Божої Матері. Бо в празник Благовіщення 1987 р. будемо святкувати 950 років, коли Україна посвячена Божій Матері.

Це нас **ЗОБОВ'ЯЗУЄ** до **ЛЮБОВИ** та **РЕВНОСТІ** в поширюванні Божої слави та почитання Божої Матері!

Кінчимо ці рядки, а Святий Дух певно піддасть тим всім, що відповідають за Ювілей Тисячоліття, зробити такі, чи інші рішення...

Але їхнє виконання зобов'язує нас **ВСІХ** у совісті сплатити довг вдячності Богові! За дар віри, треба дати віри тим, що його **НЕ** мають, помогти його відзискати тим, що втратили, а нам самим треба віру закріпити в нашому серці, щоб бути готовими навіть життя віддати за **ВІРУ!**

Свята Тереню, Патронко Місій, поможи нам бути місіонарями!

Святий Душе Божої Любові! Запали нас своїм ВОГНЕМ!

Непорочне Серце Марії, свя-

тий Йосифе і Ви, Ангели Хоронителі! Пригадуйте нам, що нам не вільно хитатися. Ми зробили вибір в хвилині Хрещення й Миропомазання!

Сміло в бій за Божу славу!

«С.М.С.»

ТРЕБА ЛЮБИТИ ПРЕЧИСТУ ДІВУ МАРІЮ, БО ВОНА Є ТВОЮ МАТРІЮ

Марія є не лише Мати християн взагалі, але Вона є ще й твоя Мати зокрема, Дорогий Читачу! Вона зродила тебе особисто до життя ласки. Вона й надалі про тебе старається в усіх подробицях твого життя.

Туземська мати мусить розділювати свої почування поміж усіх своїх дітей. Але не так у Пречистої Діви Марії! Вона кожного з нас любить настільки, наскільки любить нас усіх разом. Вона про тебе зокрема старається так, як Вона старалася б, наколи б ти був лиш сам один на світі!

Наблизились всеціло до нашої Матері, а Вона тобі оповість це все, чим Вона була для тебе аж досі! Ти навіть собі не уявляєш, яку велику любов мала Вона зглядом тебе. Ти й не думаєш про те, скільки ти спричинив для Неї журби!

Однієї певної хвилини на раді Пресвятої Тройці заходило питання, чи ти будеш істотою людською, чи ні? І Господь Бог у своїй доброті рішив тебе сотворити.

А Марія, що знала тебе, заки ти ще існував і надіялася, що ти колись будеш Її дитиною, простягнула руки, щоб тебе прийняти... І тебе призвано до існування.

Але при цьому подумай собі, скільки то опісля треба було

передбачуючої ніжності зі сторони твоєї Небесної Матері, щоб ти не згинув, подібно, як згинувло багато інших людських істот, заки ще побачили денне світло.

З Її сторони треба було так уложити всі обставини, щоб ти дійшов до ласки святого Хрещення. А скільки то розумних істот, таких, як ти, не одержали цієї ласки і то без їхньої вини!

Твоя Небесна Мати постаралася, щоб ти став християнином, братом Ісуса та Її улюбленим дитям.

Знай, що ніколи ніяка душа не одержала ласки, заки вона не перейшла через Непорочне Серце Марії. Все те, що ти одержав, перед і після твого Хрещення, прийшло до тебе через Її посередництво, через Її молитву, із-за Її бажання.

А скільки то журби мала Вона задля тебе, як ти згодом дійшов до вживання розуму! Від тієї пори ти сам рішив, чи належатимеш до Бога, чи до сатани! Ніхто тебе не змушував: твоя молода воля вільно вчинила свій вибір, але тут тебе підтримувала та спонукувала Божя ласка.

І подумай лишень, з яким то неспокоєм Її Материнське Непорочне Серце вижидало твого рішення. Воно намагалось знати, чи ти добровільно

згодишся бути Її улюбленцем, Її дитятком, чи ти захочеш належати до Ісуса, чи ти схочеш віддати Богові славу і підчинитись, як це Йому належить, і чи ти вкінці захочеш бути з твоєю Матір'ю в небі, чи бути відлученим від Неї протягом цілої вічності.

А скільки ж то спонук не піддавала Вона тобі, поки твоя воля рішилася бути з Богом, проти сатани. Якої то придумливої ніжності Вона не вживала, окружаючи твою волю немов би сіттю сприятливих обставин, щоб Її спинити й не допустити до вихоплення з-під Її солодкого впливу!

І задля того Вона дала тобі християнських родичів і перед твоїми очима поставила добрі приклади. Тай для того-то Вона вчинила, що ти вродився у відповідному оточенні. Вона тоді помножила для тебе надхнення, таємні заклики до чесноти, викиди совісти по зділаних похибках, привабність до того, що є добре й чисте, а відразу й зогидження до того, що є грішне!

Та не зважаючи на такі премногі старання ти вихопився і то навіть стільки разів з-під опіки Небесної Неньки й пішов шукати собі папі на невідповідних нивах. Ти предложив свої услуги сатані, ворогові твого Небесного Вітця. Ти вважав, що краще бути невільником сатани, чим згодитися бути доброю дитиною своєї Небесної Родини...

А скільки-то разів ти кинув свій батьківський дім, не попрощавшись навіть зі своїм Улюбленим Вітцем та зо своєю заплаканою Матір'ю...

О, ти сам це добре знаєш!

І тепер, коли ти читаєш ці сторінки, чи ти вже повернув-

ся під кришу Вітцівського дому, чи може ще й даліше па-сеш нечисте стадо своїх при-страстей?

Чи ти вже просив прощення у свого Вітця так, як це зділав блудний син?

Чи ти вже наново обняв свою Небесну Неньку, заявляючи Їй зі сльозами, що ти вже ніколи Її не залишиш?

О, горе! Якже ж то сумно глядіти на душі, коли вони з такою легкодущністю зане-дбують домівку своєї Божест-венної Родини! Скільки є та-ких, що перестають упадати, а потім знову падають у гріх!..

Такі подібні до тих неміч-них дітей, що то безнастанно впадають в небезпеку смерті, спричинюючи через те безупинну тривогу для своєї мате-рі. Пречиста Діва Марія є зав-жди близько коло тих непо-правних грішників, що пов-стають з гріхів і знову в них впадають.

Вона молить-благає Свого Сина, щоб не допускав на них смерті, коли вони є в стані гріха. Вона в їхньому імені складає Йому обітницю, що вони поправляться... Якщо ті бідні грішники задержать у собі бодай крихіточку набож-ности до Пречистої Диви Марії, то Ісус дозволяє Себе ублага-ти!

Під час французько-прусь-кої війни один військовий свя-щеник (капелян), відбуваючи свої звичайні відвідини по ліч-ницях, зустрів одного воя-ка, що вже був на виздоров-ленні.

Священик хотів йому дати медалик Божої Матері.

«Я вже маю один», — зая-вив жовнір, — «ось він тут, у мойй калитці».

«А чому ж ти його не носиш?»

«Боюся, щоб його не згубити, бо він для мене дорожчий, чим все золото світу!»

«Чому ж він для тебе такий дорогий?»

«Я вам оповім завтра тай при цьому, може бути, ще дещо додам.»

Слідуючого вечора згаданий священник прийшов для сповнення своїх обов'язків, а вояк почав оповідати:

«Цей медалик подарувала мені моя мати, коли я вирушав на війну. Вона його власноручно повісила мені на шиї, нічого навіть не промовивши... вона лиш плакала»...

«Коли я вже відходив, вона мені сказала: Я часто тебе напоминала, але завжди безуспішно... А тепер я повіряю тебе твоїй Небесній Неньці! І якщо ти мене забудеш, то не забувай Пречистої Діви Марії!»

«І я пішов, не кажучи нічого, втираючи сльози, що поплили з моїх очей...»

«Якщо ти можеш мене забути, то не смієш забути про Неї!»

«Ті слова врізьбилися мені в серце і мушу вам, отче сказати, що я не забув ні однієї, ні Другої!»

«Мене приділено до частини з Мюнхену і ми вирушили в похід. А я навіть не висповідався... Я був таким легкодушним, що в мені не було нічого-сінького доброго, за винятком цього медалика Божої Матері, що його дала мені мама!»

«Але щодо моєї Небесної Неньки, то я щиро Її любив. У найбільших моїх замішаннях, думка про Неї приводила мене до поваги. В моїх смутках Вона мене потішала, у зворушеннях гнів Вона мене

успокоювала. Носючи на собі медалик Пречистої Діви Марії, я почувався щасливим.»

«Послухайте дальше: В околицях Верт зав'язався страшний бій з французами. Куля вдарила мене в груди і я впав безпритомний...»

«Коли я прийшов до себе, я не відчував ніякого болю... Я шукав своєї рани... На грудях мого плаща й моєї блюзи була діра, але я не мав ніякої рани! Була лиш незамітна, синя плямка... Стяжка від мого медалика була розірвана... Я знайшов мій дорогий медалик... Куля впала в чобіт! Ось він, мій медалик! Глядіть, як він сплескавий! На одній стороні видніється образець Пречистої Діви Марії, а на другій стороні виписані слова: О, Маріє, Непорочно Зачата, молися за нас, що прибігаємо до Тебе!»

«Пригляньтесь цьому медаликові і цій кулі! Цей відтиск на медаликові зовсім відповідає цій кулі!»

«І цей дорогий медалик спас мені життя! Тай скажіть мені тепер, отче, чи можу я забути Цю Небесну Неньку, або не пам'ятати про маму, що вручила мені цей медалик, коли я йшов у похід?»

«Я хотів би ще дещо додати. А то вже тяжить на мені від нового року. Я вкінці хотів би відбути добру сповіть. Минулого року сповідник відмовив мені розрешення, а я тоді собі сказав: То добре! Я вже ніколи не буду сповідатися!»

«Але згодом я відчув жаль. Пречиста Діва Марія таким чудесним способом допомгла мені... Якщо я не поправлюся, то певно буду злим чоловіком... Коли я прийду до своєї старенької мами, то треба, щоб

вона бачила, що я поправився...»

«Тай вже від довшого часу хотів я до неї написати, але з тягарем на совісті, до того не прийшло. По сповіді це піде легше!»

По вісьмох днях пізніше він відбув загальну сповідь і написав довгого й сердечного листа до своєї матері.

А мати вмить поспішила приклякнути й заплакати з радості перед іконою Божої Матері Семиболісної в церковці лічниці в Мюнхен, куди вона так часто приходила висказувати своє горе Божественній Матері!

Може й ти, Дорогий Читачу, розпізнав риси подібності поміж життям того вояка, а твоїм власним...

Якже ж невдячним і суворим був би ти супроти своєї Небесної Неньки, якщо ти змусив би Її навіть плакати над тобою і з болем слідувати за тобою у твоїх заблудженнях! Отже, чим мерщій поспіши до Неї, проси в Неї прощення і зачинай Її любити й потішати!

А якщо, навпаки, ти провадиш життя невинне, то усилено дякуй своїй Небесній Матері!

Це завдяки Їй, а не тобі, ти отримав цю ласку.

А ця ласка не є якимсь звичайним добродійством... Вона є чудом доброти Пречистої Діви Марії зглядом тебе!

о. Йосиф Схрейверс, ЧНІ
(з книжки «Моя Небесна Ненька»)

НЕБЕСНА ЦАРИЦЯ ДО СВОЄЇ МАЛОЇ МАРІЇ

Я шукаю дитини, що була б подібною до Ісуса, мого єдиного Ягняти, щоб їх обоє покласти разом до однієї колиски!

Ангел з неба напевно завидував би цьому щастю... А я даю його тобі, Маріє, бо Дитятко Ісус буде твоїм Обручником.

Це я сама вибрала тебе на сестру для Ісуса. Чи бажаєш товаришити Йому? Якщо так, то спочиватимеш на моєму Серці!

Я колисатиму тебе під заслоною, де скривається Небесний Цар. Відтепер мій Син буде для тебе одинокою Зорею, що блистатиме перед твоїми очима.

Але для того, щоб я могла тебе завжди зберігати під моєю заслоною, разом з Ісусом, треба, щоб ти завжди була

малою з дитячими чеснотами.

Я бажаю, щоб на твоєму чолі блистіла чудова чистота! Але я зокрема даю тобі чесноту простоти!

Бог, Один у Трьох Особах, що Його почитають зі страхом Ангели, цей Вічний Бог хоче, щоб ти звала Його простеньким ім'ям Пільної Квітки.

Так, як біла просніжка глядить в небо, так і ти, будь завжди маленькою квіткою маленького Ісусика.

Світ не знає чарівної краси Царя, що сходить з неба на землю. Часто в очах Дитятка бачитимеш сльози...

Щоб потішити заплакане Дитятко, треба, щоб ти була вдоволена з твоїх в'язів любови і співала потихеньки...

Всемогутній Бог, що одним словом успокоює розбурхані

морські хвилі, забажав стати немічною, маленькою Дитиною.

Предвічне Воплочене Боже Слово, що з любови до тебе вибрало вигнання на землі, мій Ісус, твій Братчик, немічний, не говоритиме до тебе...

Мовчанка є першим дарунком його любови. Розуміючи цю німу розмову, ти будеш щодня його наслідувати в цьому.

А якщо Ісус дриматиме, ти спочиватимеш біля Нього. Його Серце, що завжди чуває, буде для тебе солодкою підпорою!

Не журися, Маріє, своєю щоденною роботою! В цьому житті твоїм єдиним заняттям

повинна бути любов!

А якщо хтось тобі скаже, що твоїх діл не видно, то ти скажи: «Я люблю багато! Ось моя праця тут на землі!»

Якщо ти прагнутимеш тільки Христової любови, то сам Ісус сплете для тебе вінок слави. Якщо ти віддаси Йому своє серце, то будеш колись з Ним царювати в небі навіки.

Після ночі цього життя ти побачиш Його пресолодкий погляд, а твоя захоплена душа полине негайно до Нього, до неба!

св. Тереня від Дитяти Ісус

(Поезія написана в грудні 1894 р. для однієї новички, що звалася Марія).

МИ БУЛИ В АРС

В цьому році з нагоди відвідин Святішого Отця буде також проща до Арс, де жив і помер святий Іван Віяней, Покровитель всіх парохів світу.

Кількома словами згадаю, що в 1958 р. з нагоди Століття появ Божої Матері в Люрді, була також група наших прочан, що відвідали Арс.

Це були прочани з душпастирств Ліль та Амен. У поворотній дорозі з Люрду ми відвідали тоді також Пібрак Арс, а потім Паре ле Моніяль, Невер та Санліс.

При гробі святого Івана Віянея була наша свята Літургія, а потім наші прочани оглянули приходство, де жив Святий та інші пам'яткові місця.

Наші прочани звернули увагу на строго покутниче життя Святого. Диявол не міг того перенести й одного разу запа-

лив був вогонь на приходстві. Але вогонь вгасили!

Ми подивлялися довір'я Святого до Божої Матері: Він написав на окремій картці призвища всіх парохіян та вложив до золотого серця й завісив на ший статуї Непорочного Зачаття Пречистої Диви Марії.

Серце Святого спочиває в окремому реліквіярі.

Бог вибирає Собі маленьких та простеньких. В Люрді ми про це переконалися, коли пізнали життя вбогої Бернадети, а тут побачили величні Божі діла на покірному сільському парохіві.

Це нам всім ще раз пригадало, що Бог противиться гордим, а свою ласку дає покірним!

Просім Святого Духа, щоб за заступництвом Божої Матері з нагоди цієї прощі Святи-

шого Отця до Арс ми ВСІ наповнилися правдивою ПОКОРОЮ. Зокрема просім цієї ласки для нас, українців, що готуємося до Ювілею Тисячоліття нашого Хрещення.

Хрещення, це ДАР Божий.

Подякуймо за нього в по-

рі та покійно просім, щоб цей дар ВІРИ отримали ВСІ народи світу!

Святий Іване Віянею! Дай нам своє покійне серце, щоб ми були добрими дітьми Божими та маленькими дітьми Божої Матері так, як Ти!

ЛИСТ НЕБЕСНОГО ОТЦЯ ДО СВОЇХ ДІТЕЙ НА ЗЕМЛІ

Початок Євангелії Ісуса Христа, Сина Божого. Як написано в пророка Ісаї:

«Ось я посилаю мого посланця перед тобою, який приготує тобі дорогу.

Голос вопіючого в пустині: Готуйте Господеві дорогу, вирівняйте стезжки його.»

Так виступив Йоан, христивши у пустині та проповідувачи хрещення покаяння на прощення гріхів.

І виходили до нього вся країна Юдейська та всі ерусалимляни, хрестились від нього в ріці Йордані й визнавали гріхи свої.

Йоан одягнений був в одержу з верблужого волосу й носив ремінний пояс на своїх бедрах, а їв сарану й мед дикий.

І проповідував, кажучи:

«Слідом за мною іде сильніший від мене, що йому я недостойний, нахилившись, розв'язати ремінця його сандалів.

Я вас христив водою, а він христитиме Святим Духом.»

Тими днями прийшов Ісус із Назарету, що в Галилеї і був хрищений Йоаном у Йордані.

І коли виходив з води, то побачив, як небо розкрилось і Духа, що як голуб сходив на нього.

І голос ізлинув з неба:

«Ти єси Син мій любий, у тобі моє уподобання.»

І відразу Дух повів його в пустиню і він перебував у пустині сорок день, спокушуваний сатаною і був із дикими звірями, а ангели йому служили.

А коли видано Йоана, Ісус прийшов у Галилею і проповідував там Божу Євангелію, кажучи:

«Сповнився час і Царство Боже близько! Покайтеся і вірте в Євангелію.»

(Марко 1.1-15)

Від Адміністрації

Представництва «СЛІДАМИ МАЛОЇ СВЯТОЇ»

ЗДІА і КАНАДА:

Mrs Maria Prybyla
11553 Maple Ridge Rd
Reston, Va, 22090, U.S.A.

АНГЛІЯ:

Mr. M. Hrynash
188, Stoney Stanton Rd.
Coventry, England.

«Вервиця Дітей»

ДОДАТОК ДО «СЛІДАМИ МАЛОЇ СЯТОЇ»
РІК XXXVIII. ЖОВТЕНЬ-ЛИСТОПАД-ГРУДЕНЬ 1986. Ч.4 (174)

ДОРОГІ ДІТИ!

Цих кілька слів до Вас, щоб Вас заохотити пильно працювати в школі. Бо вакації вже скінчилися! А щоб мати успіхи в школі, треба помочі Божої! Тому будьте пильними у щоденній молитві, щоб мати поміч Божу та світло Святого Духа!

Місяць жовтень, це місяць святого Йосифа. Це Покровитель тих всіх, що працюють. Просіть в нього помочі для науки в школі!

Будьте добрими та слухняними в школі та дома!

Не опускайте недільної Служби Божої та в святочні дні. Часто приступайте до святого Причастя.

Щодня говоріть свою десятку на вервиці за Україну, бо наша Батьківщина щодня потребує помочі Божої Матері.

Ви добре знаєте, що в грудні є празник Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії. Вона є Покровителькою нашого товариства «Вервиця Дітей».

Так, як щороку, будемо і в цьому році приготуватися до нашого свята через дев'ять днів.

Це наша ВЕЛИКА ДЕВ'ЯТНИЦЯ.

Коли можете, то бувайте на Службі Божій в часі Великої Дев'ятниці. А вже в самий день празника Непорочного Зачаття приступіть до святого Причастя.

Поручіть цю Велику Дев'ятницю опіці святої Терені, що є Патронкою нашої української секції товариства «Вервиця Дітей». Бо наше товариство поширене по цілому світі і діти різних народів моляться щодня на вервиці до Божої Матері. Вони також приготувляються до празника Непорочного Зачаття разом з нами.

Бо Божа Мати є Матір'ю для ВСІХ народів.

Вручаю Вас, Дорогі Діти, опіці Непорочного Серця Божої Матері, опіці доброго свя-

того Йосифа та Ваших Ангелів Хоронителів!

Будьте ДОБРИМИ дітьми

Небесного Отця та Небесної Неньки!

Ваш Приятель

МАЛА ТЕРЕНЯ ЗНОВУ ВІДЗИСКАЛА ДУШЕВНУ СИЛУ

На свято Христового Різдва (за новим стилем) минає в цьому році СТО років так званої «Різдвяної ласки», що її отримала тринадцятилітня Тереня, а це вможливило їй вступити до Кармелю та сповнити там Божу волю.

Це було відзискання душевної сили, що її втратила Тереня після смерті матері. А мала тоді всього чотири з половиною років.

Відкриваємо спомини святої Терені і там читаємо на сторінках 94, 95 та 96 «Автобіографічних рукописів» слова Малої Святої:

«Я не знаю, як могла я мріяти про вступлення до Кармелю, маючи ще такий дитинячий характер. Треба було, щоб Господь Бог зробив мале чудо, щоб я виросла в одну мить!»

«Таке чудо зробив він в це незабутнє Різдво. В цю ясну ніч, що освічує розкіш Пресвятої Трійці, любе Дитятко Ісус перемінило ніч моєї душі в світляні потоки. Тієї ночі, коли Він стався немічним і терплячим з любови до мене, Він зробив мене сильною і відважною.»

«Вложив на мене Свою зброю і від тієї благословенної ночі мене не перемогли в ніякій боротьбі. Противно, я йшла від перемоги до перемоги, розпочинаючи, що так скажу, біг велетня. Джерело моїх сліз висохло і від тоді відкривалося вже лише рідко і з трудом. Так справдилися слова, що їх

мені говорили: Ти стільки плачеш в дитинстві, що потім вже не будеш мати сліз.»

«Це було 25 грудня 1886 р. Я дістала ласку вийти з дитинства, ласку мого цілковитого навернення. Ми прийшли з опівнічної Служби Божої, під час якої я мала щастя прийняти Самого Бога, сильного й могутнього! Прийшовши до Гайку, я тишилась, що піду по свої черевики біля комина. Під час дитинства ми мали стільки втіхи з того давнього звичаю, що Селіна далі його продовжувала, маючи мене за дитину, бо я була наймолодша в родині.»

«Тато любувався моїм щастям, коли чув мої радісні оклики, як я витягала кожну несподіванку із зачарованих черевиків... Радість мого дорогого Короля ще побільшувала мою радість.»

«Але Ісус хотів мене звільнити від дитячих хиб і забрати мені ці невинні радощі. Він допустив, що татко, змучений опівнічною Службою Божою виявив своє негодування, коли побачив біля комина мої черевики. Він сказав слова, що пробили моє серце: Хай буде вже... Але на щастя це вже останній раз...»

«Я виходила тоді по сходах, щоб занести свій капелюшок. Селіна, знаючи мою вразливість й побачивши сльози в моїх очах, також захотіла плакати, бо дуже мене любила й розуміла мій смуток.»

Вона сказала мені:

«Тереню! Не сходи вниз, бо буде тобі прикро оглядати зараз свої черевики...»

«Але Тереня не була вже ця сама... Ісус змінив її серце! Я стрималася від сліз і скоренько зійшла по сходах. Опановуючи удари серця, взяла свої черевики, поклала перед татком й радо виймала всі предмети, щаслива наче королівна. Татко сміявся, він також зробився знову веселим, а Селіна думала, що це сон.»

«На щастя це була щаслива дійсність. Мала Тереня знову відзискала душевну силу, що її була втратила, маючи чотири з половиною років. Тепер вже на завжди мала зберегти цю силу.»

«В цю ясну ніч зачався третій період мого життя, найгарніший з усіх, найбільш сповнений небесних ласк. Вдоволяючись моєю доброю волею,

якої мені ніколи не бракувало, Ісус dokonав в одній хвилині того діла, що його я не могла dokonати за десять років. Я могла сказати так, як апостоли: Господи, ми цілу ніч трудилися й нічого не вловили!»

«Ісус був для мене милосердніший, як для Своїх учнів, бо Сам узяв сіті, закинув їх та витягнув повні риби. Він зробив з мене рибачка душ... Я відчула велике бажання працювати для навернення грішників, чого я досі не відчувала так сильно. Одним словом до мого серця ввійшла любов і потреба забувати про себе і від тоді я була щаслива!»

* * *

Разом з святою Теренею, що в небі, заспіваємо тут на землі пісню «Величає душа моя Господа», щоб через Непорочне Серце Марії подякувати за «Різдвяну ласку».

МІСЦЕ, ДЕ ОЖИВАЄ НАША ВІРА

Не дивуйтеся, Дорогі Читачі, коли скажу Вам, що цим місцем є цвинтар...

Чому?

Якщо ми йдемо туди, щоб помолитися на гробі Дорогих нам Осіб, то віра пригадає нам, що в гробі є тільки їхнє тіло! Їхні безсмертні душі відійшли до Бога, станули на суді й дожидають хвилини, коли знову злучаться з своїми тілами. Буде це в день загального воскресення мертвих.

Ми молимося за їхні безсмертні душі, що можуть ще потребувати молитви!

Коли відвідую військові англійські цвинтарі, то дуже мене підносить на дусі, коли читаю там написи зі святого Пи-

сьма, де говориться про воскресення мертвих!

Деколи знову читаю текст, що уложений родинною покійного. Текст, що повний віри у воскресення та зустріч з дорогими нам особами!

В нашому обряді кожної суботи ми молимося за покійних!

Скільки то ласк отримують вірні, коли моляться за душі в чистилищі!

Переконайтеся самі про це, Дорогі Читачі!

Тут подаємо імена та призвища тих наших Читачів, що їх Бог покликав до Себе:

Софія Клячко, Ярослав Чирка, Григорій Гарасим, Ярослав Филіма, Микола Базюк.

При цій нагоді добрим душам в чистилищі дякую за поміч у відбутті цьогорічної прощі до Лізіє!

Добре материнське, Непорочне Серце Марії, Ти святий Йосифе і Ви, Ангели Хоронителі! Пригадуйте нам про нашу молитовну злуку з душами в чистилищі! Ми члени однієї

Христової Церкви!

Святий Душе Божої Любови!

Розпалюй в людських серцях духа солідарности до тих, що найбільше потребують наших молитов! А ними є бідні душі в чистилищі!

«Прийди знову, Господи Ісусе!»

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ

Покликавши одного з сотників, Павло сказав до нього:

«Запровадь цього хлопця до тисяцького, бо має йому щось сказати.»

Той узяв його, привів до тисяцького й каже:

«В'язень Павло покликав мене і просив відвести цього хлопця до тебе: Він має щось тобі сказати.»

Взяв тисяцький його за руку, відвів набік і почав питати:

«Що маєш мені оповісти?»

Той відповів:

«Юдеї змовилися просити тебе, щоб ти завтра припровадив Павла у синедрион наче, щоб докладніше розпитатися про нього. Та ти не вір їм, бо з них більш ніж сорок чоловік на нього засідають, поклявшись ні їсти, ані пити, поки його не вб'ють. І он тепер вони готові, чекаючи твоєї на це згоди.»

Тисяцький, отже, відпустив хлопця, наказавши йому:

«Нікому не розповідай, що ти мені відкрив це.»

І поклавши двох сотників, він мовив:

«Тримайте вже з третьої години вночі готовими в дорогу до Кесарії дві сотні піхотинців, сімдесят комонних та дві сотні легко озброєних. Нехай також будуть готові коні, щоб посадити на них Павла та привезти живим-здоровим до правителя Фелікса.»

І написав листа такого змісту:

«Клавдій Лісій вельможному правителеві Феліксові привіт. Оцього чоловіка, що його юдеї були схопили й намірялися вбити, я, прибувши із загоном, вирвав, довідавшись, що він римський-громадянин. Бажаючи дізнатися про причину, за яку вони його винуватили, я привів його на їхню раду. Я пересвідчився, що його винуватять у спірних точках їхнього закону, а немає в нього ніякої вини, що потягала б за собою смерть або кайдани. Тому ж, що мені донесено було про змову, яка готувалася на цього чоловіка, я його зараз послав до тебе, звелівши й винуватцям оскаржити його перед тобою.

Бувай здоров!»

Отож, воляки, згідно з одер-

жаними наказами, взяли Павла і вночі повели в Антипатриду.

Другого ж дня, залишивши комонних, щоб ішли з ним далі, повернулися в твердиню. Прибувши в Касарію, вони передали правителеві листа й поставили перед ним також Павла.

Той, прочитавши лист, спитав його, з якої він країни.

А як дізнався, що з Кілікії, мовив:

«Я тебе вислухаю, коли прийдуть теж твої винуватці.»

І велів стерегти його в преторії Ірода.

(Діяння 23.17-35)

«ЦЕ ТАКОЖ І МОЯ МАМА!»

Такі були слова сліпця, що перед старечим домом в місті Кале сидів одної пополудневої днини на лавці.

Я наблизився до нього, привітав його та по короткій розмові дав йому медалик Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії.

«А що це таке?»

«Це медалик Божої Матері, Матері Божого Сина Ісуса Христа!»

Зворушений сліпець взяв до рук медалик, притиснув до уст, обсилав його своїми старечими поцілунками й каже:

«О, так! Це Божа Мати! Але також і моя Мати!»

«Так, це наша Мати! Ісус Христос, вмираючи на хресті віддав нас всіх в Її опіку!»

«О, я так дуже люблю Божу Матір!»

«Любіть Її ціле життя, а колись в небі ми будемо разом з Нею навіки!»

«О, так! Дитина так дуже прагне бути з Мамою!»

«На це прийде хвилинка і будемо всі разом в небі з Божою Матір'ю!»

«Дякую вам за медалик! А хто Ви?»

«Я священник!»

«То я буду молитися до Божої Матері за вас!»

«А я буду за вас молитися, щоб наша спільна Мама, Божа Мати, помагала нам всім на землі, а колись дала ласку бути з Нею разом в небі!»

o.п.

МАНДАТИ

Так, як щороку, в цьому числі висилаємо поштові мандати для наших передилатників у Франції. Це не є пригадка... Хто вже заплатив передплату, а може щось прислати на пресовий фонд, просимо це зробити. Багато з наших Передилатників платять чеками. Просимо виставляти їх на призвище «Прокопів». В імені святої Терені

дякуємо за поміч для журналіка. Висилаємо ці мандати з нагоди місяця жовтня, що присвячений святому Йосифові. Він є Покровителем нашого журналіка! Хай добре, материнське Непорочне Серце Марії заплатить Вам за Вашу щедрість, а святі Ангели Хоронителі нехай все і всюди будуть з Вами, Дорогі Читачі!

НАМІРЕННЯ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Загальні:

В місяці жовтні помолимося, щоб світські вірні ревно сповняли свої відповідальні обов'язки в житті Церкви та світу.

В місяці листопаді помолимося за Церкву на Філіпінах.

В місяці грудні помолимося, щоб місто Єрусалим було справді «Містом миру».

Місійні:

В місяці жовтні помолимося, щоб світські вірні та організації Католицької Акції ревно сповняли свої місійні зобов'язання.

В місяці листопаді помолимося за подорожі Святішого Отця в місійних країнах.

В місяці грудні помолимося за членів Католицької Церкви в Китаї, щоб вони могли затримати правдиву злуку із Вселенською Церквою.

Дорогі Читачі!

Ви прочитали місячні намірення Апостольства Молитви на останнє чверть-річчя біжучого року. Візьмім собі до серця ці всі намірення! Просім

святу Тереню, щоб дала нам свого МІСІЙНОГО духа в нашій молитві!

Ці всі намірення є важливі. Сам Святіший Отець їх поблагословив та заохотив до молитов за ці великі справи Церкви й світу!

З наближенням до нашого світлого Ювілею Тисячоліття просім Святого Духа, щоб дав нам якнайбільше душ, що були б душами МОЛИТВИ!

Приклад Самого Божого Си-на вчить нас, що в молитві є СИЛА і на молитві ми наповнюємося Святим Духом Божої Любови. Любови до Бога і до ближнього!

Непорочне Серце Марії, святий Йосифе і Ви, Ангели Хоронителі!

Помагайте нам помагати Христовому Серцю в поширенні Божого Царства через нашу МОЛИТВУ!

Тим приспінуємо другий, славний прихід Христа й тому знову кличемо:

«Прийди знову, Господи Ісусе!»

**МОЛІМСЯ ЩОДНЯ НА ВЕРВИЦІ,
ЩОБ ВИТРИВАТИ У ВІРІ!**

**ЗА ДОЗВОЛОМ АПОСТОЛЬСЬКОГО ЕКЗАРХА
ДЛЯ УКРАЇНЦІВ У ФРАНЦІЇ
Directeur responsable : PROKOPIW**